

GAZETA POLSKA

W BERLINIE

z bezpłatnym dwutygodniowym dodatkiem

Dla Niemiec i Austrii pod epaską przesyła dwa razy tygodniowo 1,80 mk.

Oświata i praca
Naród z bogactwa.

„GAZETA POLSKA W BERLINIE” wychodzi dwa razy tygodniowo w środę i sobotę z dodatkiem „LESZEK” wynosi na pocztach cesarstwa niemieckiego 1,25 mk. — w Berlinie 1,50 mk miesięcznie 50 fenigów. — Ogłoszenia po 15 fenigów od wiersza. Reklamy po 30 fenigów. — Wszelkie listy należy przysyłać do Administracji „Gazety” w Berlinie, Veteranienstr. 8. pieniądze pod adresem: F. Zabłochowski. Rękopisów się nie zwraca.

Redakcja i Administracja znajduje się w Berlinie przy
„LESZEK” wychodzi w sobotę po I-szym i 15-tym k.

GAZETA POLSKA

z bezpłatnym dodatkiem „LESZEK”

kosztuje na wszystkich pocztach w państwie niemieckim

kwartalnie 1,25 mk.,

w Berlinie i Helbra w ekspedycji, i u agentów z przyniesieniem do domu

kwartalnie 1,50 mr.

miesięcznie 50 fen.

1-y Maja.

Socjaliści zwykli nazywać bezrobocie w dniu 1-y maja „obliczaniem sił swoich”, bądź, co bądź obliczanie to jest bardzo błędem, bo wszystkich tych, którzy zaprzestają w tym dniu pracować, stanowczo nie można gromadnie zaliczać do socjalistów, gdyż wogóle wszyscy ludzie, z bardzo małymi wyjątkami mają pociąg do próżnowania, lyleby się zdarzyła odpowiednia gradka, gdy więc jeszcze przytem można okazać fałszywie pojmowaną solidarność, chętnie zaprzestają pracować, to jeszcze jednak z tego nie wynika, żeby wszyscy ci, co świętują w dniu 1-y maja, mieli być socjalistami, tembardziej, że w wielu miejscach tylko pod bardzo silnym naciskiem pewnej części kolegów, robotnicy zaprzestają pracować.

ODCINEK „GAZETY POLSKIEJ”

NA WSI.

HUMORESKA

przez

Autorkę „Opowiadań”.

— A kiedy wam powiadam, to po wiadom! — krzyknął Wojtek, uderzając w stół pięścią z taką energją, że aż podskoczyła kwaterek, stojąca przed nim. Czy to ja taka głupia owieczka jak wy, czy co?... At, ciemny z was naród — dodał, przechodząc z gniewu w ton ubolewania, — ciemny, boście nie byli w gimnazjum lubelskim, a ja tam był dwa lata, siedział ze szlachackimi panietami na jednej ławie w klasie, a zwał ich nie paniezn, jeno Staś, Bolek. Ojcowie moi, jak się widzi, nie żalowali grosiwa na moją „adukację”, to też chłop ze mnie do wszystkiego, znam prawo, nikomu nie dam się zjeść w kaszy... — Hej, szynkarzował — krzyknął znowu — dajcie-no kredy, to wam pokaże, że mam we łbie mądrość, nie plewy, jak wy, nieprzymierzając.

Ze jednak wszystko na tym świecie prędko się przeżywa, zdaje się więc, że i podobnie dzieje się ze świętowaniem 1-go maja.

Faktem bowiem jest, iż w roku bieżącym bezrobocie miało o wiele mniejsze rozmiary, jak w poprzednich latach i przeszło spokojniej w górę, jak się czytelnicy przekonają z załączonego sprawozdania.

W Berlinie przeszedł w ogóle dzień spokojnie a wszelkie usiłowania demagogicznego wystąpienia policja stłumiła w zarodku. W 25 miejscach odbyły się zebrania na których przemawiali rozmaici „towarzysze”.

Zebranie anarchistów, które się odbywało w „Resursie” przy Kommandantenstr. 57, policja rozwiązała z powodu, iż mówca za bardzo „ogniście” przemawiał. Gdy następnie uczelnicy zebrania mieli zamiar urządzić pochód po mieście, policja ich rozprędziła.

W Poznaniu pracowano we wszystkich fabrykach jak również przy publicznych robotach.

W Hamburgu i Altonie odbyły się w 28-ciu lokalach zebrania i zabawy.

Największe zdaje się rozmiary przybrało bezrobocie w Wiedniu, gdzie podobno świętowało około 60,000 i odbyło się ogółem 56 zebrań ale w ogóle nie miały miejsca żadne większe zajścia.

Po południu, gdy się trochę wypogodziło urządzili robotnicy procesję przez Ring do Prateru.

— Juści ty, Wojtek, piśmienny, wiadomo, i polskich i w ruskich papierach — odrzekł jeden z chłopów, otaczających eks gimnazystę, ale miarkuj se jeno, że to, co dogadujesz, widzi ni się, kryminal, a i grzech...

— Co ma być kryminal? jaki grzech? Ej, głupi naród, głupi!

— Głupi, nie głupi — ozwał się jeden ze starszych wiekiem. Pan wójt dokumentnie nakazywali, żeby nijakiej szkody dworów nie robić i gwałtownictwa też, a dobrodziej z ambony zawdy gadają, żeby bijatyki zaniechać — i tyle...

— Pan wójt mądrala — przerwał Wojtek — a wy, Bartłomieju, nie macie dorozumienia, że on z dworem trzyma. Jam mu też jest solą w oku, bom nie w ciemni bity, znam się na farbowanych lisach, nie straszne mi ani wójt, ani dziedzice, ani sądy... a wy co? Dajcież-no prędzej kredy, szynkarzował!

— A gdy uwijająca się za szynkwasem kobieta odnalazła białą grudkę i podała ją Wojtkowi, on wnet zaczął coś kreślić na karzemnym stole.

Chłopi, a było ich kilkunastu w izbie, skupili się wokół piszącego, wpatrując się ciekawie w znaczki, które on stawiał kredką jedne przy drugich.

— No, czytajcież, co tu stoi! —

W Paryżu także dzień spokojnie.

Także spokój został nie tylko w Brukseli i Amsterdamie.

W Londynie podczas cznego zebrania w „Hydepark” pewna ilość anarchistów chcąc przewoźnictwo i urządzić „zostali tak nieprzychylnie przyjęci publiczność, że aż policja musiała bronić.

We Lwowie jakkolwiek świętowało, niewiemy z powodu niedostępności policji czy taktownego postępowania, doszło do zła potrzeba wezwać pomocy w

Trzęsienie ziemi w Grecji

Grecję nawiądzilo okropne niebezpieczeństwo. W kraju Tym ślicznie położonym nad morzem Śroczemnym dało się uczuć 27 kwietnia silne trzęsienie ziemi.

Thebon, Lamia, Larissa, Volo, Chalcis i Patras, potemna w schodniej części wyspy Syra i zachodnią część wyspy Zante. Miasto Theby zupełnie leży w gruzach, ani jeden kamień nie został się, w Lamie zapadło się więzienie z czego korzystając więźniowie, puciekali. Wielkie spustoszenie wyrządziło trzęsienie w Atlantice. Ziemia roztopiła się tutaj w niektórych miejscach i wydobywały się gazy.

Morze wyrządziło także wielkie spustoszenie, po pierwszym wstrząśnięciu

zawołał wreszcie z tryumfem — kiedyście tacy przetrzymali, to czytajcie!

Obecni zapuścili naraz palce w czupryny: jedni umieli wprawdzie czytać, ale tylko na książce od nabożeństwa, drudzy znali się trochę na pisaniu, lecz znowu nie tak bardzo dokładnie, wszyscy znaleźli się też w niemałym kłopotcie wobec wyzywającego, ile że nagle uczuli, iż ta ich „adukacja”, odbyta niegdyś dorywczo, bylejak, przy pasieniu bydła, przy pielaczeniu, przy różnych zatrudnieniach gospodarskich, ani się umywała do onej gimnazjalnej Wojtka. Ojcowie ich nie dbali zbyt o piśmienność dzieci, gdy tymczasem stary Maciej Szaruga począł sobie zgola inaczej od wszystkich z jedyndakiem synem, z tym oto Wojtkiem, który teraz mógł coś mądrego wypisywać na stole. Maciej, setny bogacz, oddał dziecko wprost do lubelskiego gimnazjum, gdzie już chłopcu ani się śniło o jakiej chłopskiej robocie, jeno się uczył pięknie przez dwa lata; byłby się może i dłużej uczył, bo ojciec nie żałował kosztu, tylko coś się tam stało, że w tej pięknej nauce Wojtek nie mógł przejść z klasy wstępnej do pierwszej, tak że go wydalono ze szkoły i pańskie wykształcenie potomka Szarugów nie doszło do kresu.

O kres ten nikomu tu nie chodziło,

oczekują ze zgrozą dalszych wypadków.

Przegląd polityczny.

Sąd rzeszy odrzucił rewizję byłego redaktora „Posener Ztg.”, o którą tenże wniosł przeciw wydanemu na niego wyrokowi tutejszej izby karnej za obrazę kościoła katolickiego, której się dopuścił w artykule o sukience Chrystusa w Argenteuil. Za artykuł ten odpo-

chyba starymu Maciejowi, którego syn wyrosł ni na chłopca, ni na pana.

— Czytaj sam! — odezwał się jeden z gromady.

Juści sam czytaj, Wojtek, boś ty pisał, to wiesz, co tu stoi — powtórzyli inni.

— Aha! gdzie wasza mądrość? Ciemny wy naród, ot, żaden z was nie wie, że tu stoi: „wójt, dziedzic i sądy”. Ja to wszystko opisał po rusku i po polsku, a pomyślę se tak opisywał, aż ich wszystkich djabli wezmą, bo ja się ich nie boję... dwa lata byłem w gimnazjum... słyszę, jak trawa rośnie.

W tej chwili wróciło zaufanie chłopstwa do gimnazjalnej „adukacji” Wojtka, zaimponowała im śmiałość eks-gimnazysty; bo przecież tak, ni z tego, ni z owego, opisać i wójta i dziedzica i sądy, to chyba nie byle kto może.

— Juści, co opisał, to opisał — przytwardził Bartłomiej — aleć co z tego?

— Co z tego? — powtórzył Wojtek — to to, że ich wszystkich djabli wezmą. I począł tłuc w stół kwakiem, że aż dudniało w karzemnej izbie, a potwarzał przytem: wezmą, wezmą, wezmą, już ja w tem, że wezmą!

(C d. n.)

Policy.

Haki.
Promstr. 42. w
się straszny
domu na 1-ym
Karol Hall-
dzieci z
liczy 5 lat
3 i naj-
dwie rok jeden
po polsku He-
krzyżąc „tata
przechodzący pod-
usłyszał i udał się
do mieszkania
knięte, gdy zewnątrz
wylamano drzwi
przedstawili się okropny
mann leżał w kuchni
krwi, w następnym
nie jego żona z po-
Na ziemi leżały
widocznie małżonko-
powodem utarczki
wierność małżeńska
mann, która była o
męża i podobno lu-

oskich.

Prus i Szląska

ce. Od 15 maja zo-
agentura pocztowa w
żysty Riesenfelda.
ka Huta. Niemieckie
rejencja rozporządzi-
tutejszych szkołach (w
ach) muszą uczyć tacy
przy także i po polsku
wiadomość prawdziwa,
puszczać trzeba, że owi
dą mogli pomagać sobie
przy nauce religji.
ów z innych stron, aby
czy też i gdzieindziej
złazenie wydano, a dalej,
rzeczywiście używają
a, aby dzieci dobrze praw-
uczyć. Chć bowiem nau-
dla po polsku, skoro dzie-
ku nie będą uczyli, to roz-

downym Rd
iz Tow. po
Tow. Polek Wanda; urządzają 10-go
czerwca wspólną wycieczkę. Prosimy
dzień ten uwzględnić; zarazem prosimy
Szacownych Członków jako i gości o
przybycie na posiedzenie w Niedzielę 6
maja gdyż będziemy mieli zaszczyt po-
witać bardzo nam miłą osobę w gronie
naszem

* Oznajmiam Szanownym druch-
nom Tow. Polek Wanda, iż zakupiona
Msza święta odprawi się w Niedzielę
6-go maja o godz. 11 w Moabicie w
Kościele Dominikanów na intencję cięż-
ko ziorzonej chorobą naszej Szanownej
druchny pani Scigacz Proszę o jak
najliczniejsze zgromadzenie się
przewodnicząca
Stanisława Tischler.

* Towarzystwo Polek Obywaterek
urządza w drugie święto tj. 14 maja
wycieczkę do Köpnick w ogrodzie
Strzeleckim (Schützenhaus) Program
bardzo urozmaicony. Wspólny wyjazd
ze szląskiego dworca rano o godz. 9-tej
o godzinie odchodzi następny po-
ciąg. Na wyżej podaną wycieczkę za-
praszamy nam dobrze życzących Ro-
daków i Rodaczki Zarząd.

KALENDARZ.

Niedziela: 6 po W., Jana Ap. i Ew. w,
Poniedziałek; Domiceli i Suroz, Pp.
Wtorek: Stanisława B. M.
Środa: Grzegorza Naz. B.

Wiadomości potoczne.

Berlin, dnia 4 maja 1894.

Rodzice wychowujcie dzieci wasze
na dobrych Polaków i Katolików!

wadzenia się do przewodniczącego wy-
działu powiatowego w Inowrocławiu p.
Oertzena. — „Gesellige“ prostuje w
referacie swoim z procesu o zajęciu gru-
dządzkiej przy pierwszych wyborach
kościelnych, że „zabić Niemców“ nie
należy tłumaczyć po niemiecku na
„todtschlagen die deutschen raude“, o-
raz że świadek adwokat Łazewski nie
zeznał, iż Polacy chcieli mieć nabożeń-
stwo po polsku, ale naprzemian raz po
polsku, drugi raz po niemiecku. Jeżeli
„Gesellige“ — pisze „Gaz. Ter.“ —
tak ściśle i trafnie referuje, jak tłumaczy,
to łatwo sobie wystawić, co jego
referaty zawierają. — Zmiany Pier-
wszy prokurator Kube z Międzyrzecza
został przeniesiony w tym samym cha-
kterze do sądu ziemiańskiego w Tor-
gawie, a sędzia sądu okręgowego Buzi-
lo z Kępna został przeniesiony do sądu
ziemiańskiego. I do Berlina.

— Na Jeżycach pod Poznaniem
poświęcono wczoraj uroczyste nowo
zbudowany tam kościół protestancki
przy udziale jeneralnego superintenden-
ta Hesekeia i wszystkich pastorów poz-
nańskich. Koszta budowy kościoła wy-
nosiły około 80,000 mr., większa sześć
tej sumy złożoną została z osobistej
szkatuły cesarza i władz wojskowych.

— Koszta mającego się w Jeży-
cach pobudować kościoła katolickiego
oblicza „Pos. Ztg.“ na 250 tysięcy marek.
Fiskus wojskowy zamierza prze-
znaczyć na ten cel subwencją w wy-
sokości 30,000 marek pod warunkiem,
że dla załogującego w jeżyckich i ok-
licznych koszarach wojska katolickiego
urządzone będą w mającym się połudo-
wać kościele osobne nabożeństwa.

— Młyn świętojański pod Pozna-
niem nabyli za pośrednictwem tutejszej
agentury p. Marquardta pp. Rosenthal i
Gellert.

— Nowa cukrownia stanie w Nie-
żychowie pod Białosławiem. Dnia 27
kwietnia odbyło się w tej sprawie w
Wyrzysku liczne zgromadzenie właście-
cieli ziemskich z okolicy, którzy uchwa-
lili jak najprędzej rozpoczęcie odnośnych
robót! aby cukrownia mogła już rozpo-
cząć pierwszą swą kampanią na rok
przyszły.

ZE SWIATA.

— Pancierz Reindla. W Niem-
czech dokonywane są próby z pan-
cerzem Reindla. Pancierz ten jest ule-
pszonym pancierzem Dowego, opierają-
cym się działaniu kul. Jest on zna-
cznie lżejszym i trwalszym, aniżeli pan-
cerz Dowego. Próby dały w ogóle
wyniki dodatnie, mimo to powstają gło-
sy przeciw zastosowaniu tego wynalazku
w armii. Oponenti wychodzą z tego
założenia, że pancierz, który w najlep-
szym razie waży 10—12 funtów, ob-
ciąża ładunek żołnierza.

— Słynny bandyta. Żandarni kor-
sykańscy urządzili oblawę na słynnego
bandytę, Bellacościa, który przed dwoma
laty oddał się sam w ręce sprawiedli-
wości. Przysięgli uniewinnili go wów-
czas. Niebawem rozpoczął znowu napa-
dać i zabijać Indzi w okolicy Ajaccio.
Rozesłano za nim żandamerję. Lud-
ność miejscowa stanęła, jak zwykle, po
stronie bandyty i po kilku dniach przy-
szło do krwawego starcia. Żandarni
oblegli dom w Guelicci, gdzie się schro-
nił 77-letni Bellacościa, lecz okoliczni
mieszkańcy napadli z zaciętością na
żandarmów i ułatwili bandycie ucieczkę.

— Kobierce z piasku. W Paryżu
popisuje się obecnie z kunsztem swoim
pani Van Denys, „jedyna słynna spe-
cjalistka flamandzka“, która tworzy ar-
tystyczne kobierce z — piasku. Pani
Van Denys, będąc małą dziewczynką,
bawiła się w oberży swoich rodziców
w pobliżu Alost, piaskiem — jak wszy-
stkie dzieci zresztą — lecz zamiast bez-
myślnie rzucać go na ziemię, sypała go
w rozmaite deseni na duże stoły. Z
czasem przyszła jej myśl uwydatnienia
deseni przez kontrast kolorów. Zabar-
wiła tedy czarną farbą trochę piasku i
waskiem pasemkiem sypała go w zary-
sach kwiatów i ornamentów na tło z
piasku złotego. Powodzenie tego po-
mysłu było tak wielkie, że ludzie przy-

lywali oglądać piaskowe kobierce z
miejscowości o kilka mil oddalonych.
Zachęciło to dziewczynkę do dalszego
doskonalenia się w utworzonym przez
nią kunszcie. Zaczęła tedy pracować
usiłnie, nauczyła się sama rysunku, ko-
lowała stare wizerunki, następnie nowe
przejechała lat sześć do takiej
doskonalszej w odwarzaniu piaskiem
kolorów — obrazów — kobierców, że sama
rozbrajała się w Belgii.
Niemniej w wiedeńską wzięła w
Brukseli, gdzie wystawia swe dzieła,
dokonywane w obec klientów. Bo pani
Van Denys tworzy w asystencji publi-
czności swoje piaskowe kobierce. Stoi
ona przed wielkim stołem, mając po
prawej i po lewej ręce półki, gdzie u-
mieszczonych jest 60 miseczek ołowia-
nych, zawierających 60 odcieni barw,
potrzebnych do fabrykacji kobierców.
Najpierw artystka pokrywa stół pokla-
dem piasku czarnego, potem kolejno
przepuszcza przez palce rąk piaski ko-
lorowe i ruchem dłoni nadaje odpowied-
ni rysunek, stosownie do tego czy pra-
gnie kobierce przystroić w kwiaty,
czy w kopią jakiego obrazu. Między
innymi wykonuje artystka w ten spo-
sób portret Carnota i słynny obraz Mil-
let'a „l'Angelus“.

— Wrocław. Zapowiedziany na
czwartek 26 bm. wiec katolicki celem
zaprotestowania przeciw napaści i o-
belgam, wyrażonemu Kościołowi kato-
lickiemu na walnym zgromadzeniu zwią-
zku ewangelickiego, odbył się nader u-
roczyste i przy tak ogromnym udziale,
jakim się już bardzo dawno żaden wiec
w Wrocławiu nie mógł poszczęścić.
Krótko po godzinie 3 zaczął wiec ks.
dziekan Böer pozdrowieniem katolickim
i udzielił głosu księdzu kuratusowi dr.
Bergelowi, który w znakomitej i z wiel-
kim zapalem przejętej mowie zbijał
punkt po punkcie niegodne napaści pa-
stora Thümla na przelnajsw. Sakrament
ołtarza, na Ojca św. i kościół św., na
Szatę Chrystusową, na okólnik księcia
biskupa i t. d. W końcu mowca wez-
wał obecnych, aby się katolicy jeszcze
szczerzej modlili do Pana Boga, a mod-
litwą swą w następną niedzielę jeszcze
wyraźniej zadokumentowali, że wiara
ich jest niewzruszona. Po nim zabrał
głos diecezjalny radca budowlany
Ebers. Zganiwszy bezpodstawne za-
czepki zwi. zku ewangelickiego i zazna-
czywszy, że my katolicy mamy wyraź-
ne prawo do równoprawienia i opieki
zapewnioną słowem królewskim, odczy-
tał najważniejsze zasady wiary katolic-
kiej, a wszyscy obecni jak jeden mąż
potwierdzali je za nim z podniesioną rę-
ką głośnym okrzykiem: „Wierzymy!
lub Słubujemy!“ Mowę tę zakończył
trzykrotny okrzyk na cześć Ojca św. i
cesarza. Ks. dziekan Böer zamknął
następnie zebranie pozdrowieniem kato-
lickim, podziękowawszy obecnym za
tak liczny udział. W ciągu zebrania,
które potrwało aż do godziny 10, na-
deszła także pewna ilość telegramów od
katolików, którzy nie mogą przybyć o-
sobiście, w duchu łączyli się z obecnymi
na zebraniu. Cały jego przebieg
był jednym, a jak najwyraźniejszym pro-
testem przeciwko nagabywaniu ze
strony związku ewangelickiego i świet-
nym dowodem, że duch katolicki we
Wrocławiu żyje i żyć będzie zawsze.

— Zuchwały obrabunek banku. Z
Chaldron, Nebr., donoszą: Dzisiaj po
południu o godzinie 3 znajdował się sam
w banku w Crawford, Nebr., kasjer
tegoż. Nagie wpadł do banku niezna-
jomy człowiek w ubiorze skotarka (cow
boy), skierował na niego rewolwer i
zażądał pieniędzy. Kasjer wręczył mu
wszystkie pieniądze leżące na stole, tj.
2500 dolarów.

Następnie zmusił bandyta kasjera
do udania się do sklepienia, w którym
go zamknął. Uwzięzionego oswobodzono
za 20 minut.

Około godziny 4 tej widziano
dwóch ludzi, z których jeden był bar-
dzo podobnym do tego, który obrabo-
wał bank, spokojnie wyjeżdżających z
miasta. Kilkunastu obywateli puściło
się w pogoń za nimi.

— Zamordowanie policjanta. Z
Helena, Montana, donoszą: Dzisiaj rano
został policjant Flyn w biurze biletowym
kolei Northern Pacific zamordowany przez

złodziei. Ci wiercili właśnie dziurę w szafie od pieniędzy, gdy Flynn ich naszedł, został powalony o ziemię i raby trzema wystrzałami, poczem złodzieje ubiegli nie zabrawszy 147 dolarów w szafie się znajdujących.

— **Chicago.** 28 lat liczący Polak Jan Bendeswicki mieszkający pod no. 3315 przy ul. Mospratt usiłował w sobotę skoczyć w pobliżu 40 tej ulicy na pociąg towarowy kolei Chicago, Milwaukee i St. Paul. Padł atoli, a koła uciły mu lewą nogę. — Prawą nogę znalazł w medziele po południu 11-letni Jan Szafranski pod no. 861 N. Ashland ave. Uwiesił się na rogu ulicy Noble i Banche u woza Jana Oniskiego z pod no. 406 15-tonny wózek przejechał go. — W niedzielę zastrzelili się 20 letni Józef Bruchacek z pod. nu. 279 przy ulicy 20. Żyćie mu się sprzykaszło. — W niedzielę o godzinie 5-tej po południu 6-letni Stanisław Pilarski i 9-letni P. Pozorski, których rodzice pod nu. 98 przy Cleaver ulicy mieszkają, znaleźli w zaułku (alley) pudełko z trucizną na tak zwane „cockraches“, i poczęli ją jeść. Pilarski zmarł o godzinie 10-tej pomimo pomocy lekarskiej. Pozorski wyzdrowieje. — Michał Jabłowski, odzwierny przy kościele św. Michała na 53-ciej ulicy i Bond ave. w S. Chicago, powiesił się w niedzielę w „basement“ kościoła. Trupa znaleziono w poniedziałek na podwórku. Jabłowski liczył 55 lat, i był żonaty. Przyczyna samobójstwa nie jest znana.

— **Zareczyny.** „Figaro“ donosi o zareczynach hr. Armanda La Rochefoucauld, drugiego syna księcia Doudeauville z księżniczką Radziwiłłową, córką ks. Konstantego, ożenionego z panną Blanc z Monaco.

— **Wystawa „igły“.** W Paryżu odbywa się obecnie wystawa stowarzyszenia „L'Aiguille“, instytucji nader pożytecznej, która dostarcza pracownikom igły roboty, potrzebnych informacji, pożyczek i tamch mieszkań przy uczeniach rodzinach. Wystawa, otwarta dla przysporzenia funduszów stowarzyszeniu, jest pod protektoratem hrabiny de La Rochefoucauld, ks. de Villefranche, de Broghe i wielu innych dam z arystokracji. Okazy, zwłaszcza ubrane lalki, które podziwiane już na wystawie chicagowskiej, są liczne i świadczą o wielkiej zreczności i sumności pracowni igły.

— **Dom Auber.** W Paryżu znów knie wkrótce dom, w którym mieszkał i tworzył słiczne swe dzieła przez lat czterdzieści Auber. Dom ten zostanie sprzedany. Stoi on jeszcze przez czas niejaki przy ulicy św. Jerzego. Tu znakomity kompozytor wczesnymi rękami pisał swe dzieła, śpiąc mało, a jeszcze mniej jedząc. Gotowała mu stara kucharka, z którą nie mógł się rozłączyć, choć jej nie cierpiał za nieposłuszeństwo. Pod oknami domu nieraz orkiestra wygrywała Auberowi hućne

serenady. Dożył w tym domu Auber 90 roku; osamotniony, rad był, że jego kres się zbliża, nie chciał nawet, aby go leczono. „Za długo żyłem“, mówił „dajcie mi umrzeć“ — i skonał 12 maja 1871 roku, to jest w dniu, w którym padła królowa Vendôme. Dum Auberą będzie zbierzony; w naszych czasach ludzie kąpią tylko place, o wspomnienia się nie troszcząc.

— **Kolonisci niemieccy w Rosji.** „Nowoje Wremia“ pisze:

„Za każdym razem, gdy kolonisci niemieccy starają się o nadanie im gruntów, powstaje cały szereg kwestii, nie powstających nigdy przy nadawaniu ziemi włościanom rosyjskim. Zawsze wywołanym bywa naprzed to, że kolonisci ulepszą rzekomo kulturę rolną, że okoliczna ludność ma w nich mistrzów, od których może się wiele nauczyć, w dziedzinie rolnictwa, i że w skutek tego kolonisci niemieccy zastępują na ulgi specjalne w rodzaju nadania każdemu z nich po 100 lub 65 dziesięcin, z nadatkiem 1000 dziesięcin na utrzymanie progimnazjum, wolnych od wszelkich opłat i t. d. Zaprowadzając swe gospodarstwo tuż w sąsiedztwie Niemców włościanin rosyjski po wielkich staraniach otrzymuje 15 dziesięcin, przytem niema mowy o żadnych nadatkach nie tylko na utrzymanie progimnazjum, lecz choćby tylko kościoła i szkoły. Włościanin rosyjski nie śmie nawet o tem myśleć. Co innego kolonista. On jest kulturowcem; można mu dać tyle ziemi, wiele chleba, z rozmaitemi ulgami. Tymczasem faktem jest, że dobrobyt kolonii niemieckich nie jest wynikiem żadnej specjalnej kultury rolnej Niemców, lecz właśnie tych ulg, nadawanych im przez rząd. Następnie faktem jest, że kolonisci bynajmniej nie wywierają dodatniego wpływa na ludność okoliczną, przeciwnie stanowią grupę ludności wrogo usposobioną dla rosyjskich i ekspluatującą do okrucieństwa robotnika rosyjskiego. Czas jest stworzyć dla kolonistów niemieckich warunki takie same, w jakich znajduje się włościanin rosyjski. Czas jest zerwać z iluzją, że ci przybysze przyniesli jakąkolwiek korzyść dla Rosji. Należy być zwłaszcza ostrożnym, dawając im gruntów w Rosji, na Kaukazie, gdyż jest tam mnóstwo przesiedleńców rosyjskich, którzy dotąd nie mogą się tam zagospodarować.“

— **Angielski oficer Harrington,** znalazł telefon w Indji, w użyciu pomiędzy świątyniami w Pasji o milę odległości od siebie. W Egipcie odnaleziono podobne telefony z pośrednictwem drutów, jeszcze starsze. Nic nowego pod słońcem!

— **W królewskiej rodzinie angielskiej** przyjęła się do pewnego czasu zwyczaj, aby do każdego bukietu ślubnego wstępujących w związku małżeńskie księżniczek pochodziła angielskiego używano paru gatazek z krzaka

mirtu, rosnącego w parku w Osborne. Krzak ten ma swoją historję, powstał on bowiem z gałązki, oderwanej z bukietu ślubnego wychodzącej za mąż w swoim czasie (r. 1859) dziesięć cesarzowej Fryderykowej, wdowy — i przesłanie się rozwinął. Królowa Wiktorja przesłała piśmie tego wyrażają ołocnie też z okazji zaślubin księżniczki koburskiej Wiktorji Melity z wielkim księciem heakim przypominała, o ręcznym piśmie, aby wysłano z Osborne do Koburga na czas parę gałązek z owego krzaka. Zyczeniu monarchini stało się zadość i w bukietcie ślubnym panny młodej w ubiegły czwartek znajdowało się parę gałązek z historycznego mirtu.

ROZMAITOSCI.

— **Klub sześciopalcowy.** Mania zakładania klubów dochodzi czasem w Anglii już do dziwactw. W Londynie utworzył się niedawno klub „sześciopalcowy“, t. j. ludzi, którzy pragnąc należeć do tego klubu, muszą przynajmniej w jednej ręce po sześć palców posiadać. Sekretarz klubu zainaugurował jego otwarcie ucz. nem i piwne ułożeniem sprawozdaniem, z którego okazuje się, że na kuli ziemskiej jest 2178 osób z sześcioma palcami u ręki a 431 z siedmioma. Jedną z osób (w Nowym Jorku) przeszczepić się może nawet ośmioma palcami u lewej ręki.

— **Czy murzyn jest człowiekiem?** — osobiście to pytanie rozstrzygał niedawno sąd w Hawanie na wyspie Kubic, świeżo zaś stało ono także na porządku dziennym najwyższego trybunału w Madrycie. Powodem była skarga pewnego murzyna z Hawany, który zaszedłszy do jednej z miejscowych restauracji, został za drzwi wyrzucony, gospodarz bowiem utrzymywał, że zakład jego przeznaczony jest tylko dla „prawdziwych“, t. j. białych ludzi. Sąd w Hawanie, o który się ta sprawa najprzód oparła, odrzucił skargę murzyna, mówiąc w motywach wyroku swego że każdy z porządniejszych restauratorów ma prawo nie przyjmować do swego zakładu murzynów, którzy nie mogą być uważani za istotnych ludzi. A wyrok ten zapadł w roku Pańskim 1894! Na szczęście trybunał w Madrycie, do którego skarżący odwołał, nie podzielił tego patrywania. Zaznaczając z naciskiem, iż murzyni i mulaci stoja na równi ze wszystkimi w prawach i godni są tego samego szacunku, co inni obywatele państwa skasował poprzedni wyrok i polecił sądowi w Hawanie skazać hardego garkotłuka na karę.

— **Człowiek,** gdyby w stosunku do wielkości mógł skakać jak pchła, jednym zamachem przeskoczyłby 76 mil.

OSTATNIE DEPESE.

Eksplozja kotła.

Hambur dnia 4. V. Wczoraj nastąpiła w fabryce formitów firmy Weissa i Rennera w Rothenburgsort eksplozja kotła. Jeden robotnik został na miejscu zabity, a kilku zostało rannych.

Wieniany zamach.

Buda dnia 4. V. Patrol policyjny zbalazował na sknie jednego z policjów z bombą zapalonym lontem, który udało się zagasić i zapobiedz eksplozji.

Zawalenie się mostu.

Bukareszt, d. 4. V. Donoszą tu z Brajly iż podczas zawalenia się mostu zginęło tam 11 osób.

Bezrobocie górników.

Czeska Ostrowa, d. 4. V. We wszystkich tutejszych kopalniach górniczych rozpoczęli bezrobocie. Żądają oni 8 1/2 godzinnej pracy i podwyższenia płacy.

CENY TARGOWE PŁDÓW rolniczych.

Wiedeń, 4 maja 1894.
Zboże za 1000 kilogramów.
Pszonica nr. 132—141. Żyto nr. 114—122
Jęczmień nr. 103—177. Owies nr. 130—170
Groch nr. 180—210. Wyka 100 kilogr. m.
— Okowita w miejscu, bez beczki (60-ta nr. 50,2 70 ta) 49,4.

CENY TARGOWE W BERLINIE

z dnia 1 maja
wedle podania krol. prezydium policyjnego.

Słoma prosta	100 kilo	od 6,18	— 5,60
Siano	"	8,86	— 8,80
Groch	"	40,00	— 24,00
Groch biały	"	50,00	— 24,00
Soczewica	"	70,00	— 30,00
Kartofle	"	6,00	— 4,00
Wolowina od ćiwiatki 1 kilo	"	1,80	— 1,20
" od brzucha	"	1,30	— 0,90
Wieprzowina	"	1,80	— 1,00
Cielęcina	"	1,80	— 0,90
Skopowina	"	1,40	— 0,80
Masło	"	2,80	— 2,00
Jaj	kopa	8,60	— 2,00
Karpie	1 kilo	2,40	— 1,00
Węgorze	"	2,80	— 1,00
Sędaczka	"	2,00	— 0,80
Szczupaki	"	1,60	— 0,80
Okonie	"	1,60	— 0,80
Liny	"	2,80	— 1,20
Leszcze	"	1,40	— 0,60
Raki	kopa	12,00	— 1,50

Za niżej podane reklamy i ogłoszenia nie bierze redakcja żadnej odpowiedzialności.

Uwaga dla palaczy!

Kto pragnie palić dobre papierosy i wyborne tureckie tytonie, niechaj kupuje wyroby z fabryki „VULKAN“ J. F. J. Komendzińskiego w Dreźnie a zapewne się nie oszuka

SPIS TOWARZYSTW POLSKICH.

Placi się, przy zakawianiu najmniej na 6 miesięcy od wiersza 10 feutgów miesięcznie z góry.

BERLIN.

Tow. Naukowe Polaków. Posiedzenia co czwartek o godz. 3/4 9. Z. Kraemera przy Friedrichstr. 123. Zawsze odczyty. Goście mile widziani. Biblioteka Borwigastr. 32. A IV otwarta co poniedziałek i czwartek od 7—3. Prezes Szczaniecki, Schlegelstr. 2. 11.

Tow. Przemysłowców Polskich posiedzenia odbywają się co sobotę przy Zimmerstr. 37 (Norddeutsche Brauerei) Wszelkie korespondencje należy adresować na ręce przewodniczącego p. Wl. Berkana Friedrichstr. 222.

Cwiczenia Tow. gimnastycznego Sokół odbywają się regularnie co piątek o godz. 8—10 wieczorem w ćiwicznej miejskiej, Neue Friedrichstr. (hinter der Garnisonkirche). Posiedzenia odbywają się regularnie co piątek po 1-szym po 15-tym każdego miesiąca przy Neue Friedrichstr. 85. Prezes p. St. Morgenstern, Franzstr. 2.
Goście mile widziani Zarząd.

Tow. przem. Piast odbywa posiedzenia co sobotę przy Ackerstr. 144. u p. Wieczorka. Przew. p. E. Janiczewski Wolgastestr. 8.

Tow. Katol. Robotników Polskich odbywa posiedzenia co sobotę o godzinie 8 i pół wieczorem przy Köpnickestr. liczb. 167. Przewodniczący Grzelachowski Eisenbahnstr. 18 Wszelkie przysyłki należy na ręce przewodniczącego nadesłać.

Kółko śpiewaków z Przemysłowców odbywa lekcje co wtorek o godz. 9. w lokalu p. Maleckiego Köpnickestr. 68. Dyrygent p. A. Rutkowski, City-Passage, Dresdenstr. 52-53, mieszkanie 33.

Tow. Obywateli Polskich wzajemnej pomocy odbywa swe posiedzenia w sobotę po 1 i 15 każdego miesiąca o godz. 9 wieczorem w zakładzie p. Tomaszewskiego Holzmarkt Str. Jeśli 1 lub 15 wypadają w sobotę to posiedzenie odbywa się 8 dni później. Przew. p. Grylewicz.

Tow. Polsko-Katolickie pod opieką św. Kazimierza odbywa posiedzenia co niedzielę o godz. 8 wiecz. w lokalu Arndt Branerei, przy Thurmstr. narożnik Stromstr. Protektor X. O. Jan z Zakonu Dominikanów. Wszelkie korespondencje prosimy nadesłać na ręce prezesa p. Tischler, Gerhardtstr. 51

Tow. Polek Wanda odbywa posiedzenia w niedzielę o g. 7 przy Thurmstr. róg Stromstr. „Arndt's Brauerei“. Przewodnic. p. Tischler, Gerhardtstr. 12. Goście Towarzystwa mają wolny wstęp do ogrodu.

Tow. Przytulisko odbywa posiedzenia w srody po pierwszym każdego miesiąca w lokalu p. Maleckiego przy Köpnickestr. 68. Prezes p. Grajewski, Holzmarktstr. 13.

Tow. Polskich Piekarzy odbywa posiedzenia w czwartki o 4 g. po poł. w lokalu p. Tomaszewskiego p. Holzmarktstr. 19. Przew. p. Piotrowicz. Wszelkie korespondencje trzeba nadesłać do lokalu posiedzeń.

Kółko śpiewackie polskie odbywa swe lekcje we wtorek wieczorem o g. 9. przy Köpnickestr. 68 u p. Maleckiego. Dir. p. Kentner. Posiedzenia co pierwszą niedzielę po 1-ym. Przew. p. Rzepczyński. Nene Friedrichstr. 87. III

Tow. Młodzieży Jagiellońskiej pod opieką św. Alojzego odbywa posiedzenia co niedzielę przy Ackerstr. 144. w lokalu p. Wieczorka. Początek o g. 6 wiecz. Goście mile widziani. P. p. J. Chwałiszewski Putbusstr. 14

Tow. Wulkan pod białym Orzeł (złączone dawno Tow. Wulkan i Tow. Orzeł) odbywa swe posiedzenia co poniedziałek o godzinie 9 wieczorem. w lokalu p. Tomaszewskiego przy Holzmarktstr. Goście mile widziani.

Tow. Młodzieży Polskiej odbywa swe pos. co niedzielę o godz. 6 w lokalu pana Prota. Annenstr. 9. Na każdym posiedzeniu odczyt lub wykład. Przew. p. W. Śmietana Fischerstr. 8.

Tow. Polskich Palaczy Litwinów odbywa swe posiedzenia co sobotę przy Raupachstr. 6. u p. Palacza. Przew. p. Barczewski, Friedenstr. 58.

Tow. Polskich Obywaterek odbywa posiedz. w niedzielę po 1 i 15 każdego miesiąca przy Holzmarktstr. 19. Przew. p. Kwaniowska, Landsbergerstr. 95.

Tow. Polek odbywa swe posiedzenia co niedzielę o godz. 8 wiecz. przy Niecerwallstr. 11. Przew. p. Gąsiorowska Linienstr. 238.

Tow. Polek Gwiazda w Moabicie odbywa pos. co niedzielę o g. 7 w. przy Lüneburgerstr. 333. Łuk kolejowy Przew. p. Kawocka. Alt-Mabit 125.

Tow. Polsko-Dramatyczne odbywa swe posiedzenia co niedzielę o godz. 8 n p. Palacza przy Raupachstr. 6 Przew. p. Szatkowski, Marionburger str. 29.

Tow. Polek p. op. św. Józefa odbywa posiedzenia co wtorek o 8-mej godzinie w lokalu p. Palacza Raupachstr. 6a Pr. G. Dworkowska Landsberger Alle 2.

Weissensee. Tow. Polsko Katolickie św. Stanisława odbywa posiedzenia co niedzielę przy Bodenstra. 57. Przew. p. Pirchke Langhanstr. 60.

Schöneberg. Tow. Katol. Robotników Polskich odbywa posiedzenia co niedzielę po 1 i 15 o godzinie 6 w. w lokalu przy Pallaststr. 14. Przew. p. J. Sokotowski, Alte Jakobstr. 68.

Charlottenburg. Tow. Polsko-Braterskie odbywa swe pos. co niedzielę o 7 wiecz. w lokalu p. Züsche przy Rosinstr. 3. Przew. A. Florkowski, Wilmerdorferstr. 12. Kalkberge - Rüdersdorf. Tow. polsko-katolickie św. Izydora odbywa posiedzenia w niedzielę po 1 15 o godz. 3 po południu przy Schulstr. 45. Misler. Przew. p. Racki, Redenstr. 12.

